

M. T. R. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Des.}

१२१

१२६

Title: *Mangalagauri*
Vota

117

मंगलागौरीव्रतम्

721

मंगलागौरीव्रतम्	Title
श्रीमद्भारविश्वतारा	Author
मुराणा	Editor
	Year, Vois.
	Publisher
721	Remarks

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint, illegible markings, possibly from a previous page or a watermark. The left edge of the page shows the binding of the book, and the overall tone is warm and vintage.

मं. गो. री. वं. तं

१

श्रीगणेशायनमः अथश्रावणभोगवापुमही गारावत
महाराष्ट्रप्रासिद्धं नमस्तुभ्यः ब्रह्मसूत्रमहाबुद्धिद्वय
द्याविशारद दीर्घायुः श्रीपदं नृणां व्रतं शुकु कायिही
सूतः १० शेषेनकाद्यामहाभागा श्रवणं तु संप्रयान्तरा
मंगळो गारासंज्ञा तु शिवोक्तं शिवया श्रुतं
तद्वावक्ष्यामिदं पश्यः श्रीसायुगुमहासुरं पार्व
देवदेवमहादेवव्रतं सोभाग्यकारकं २ वदमद
पतीप्रीत्यपुत्रपात्राभिरुद्धये शिवः शण्डदेवि
प्रवक्ष्यामि नववध्वाः शुभप्रदं मंगळो गारा
संज्ञं च व्रतं प्रत्ययकारकं नभस्यैव भवेत्सूत्र्य
भोगवाराः शुभावहाः ५ तत्र देव्या गाराशः

रामः

१

श्रीगणेशायनमः

मंगलागो नमो देवेन संयुतां सत्त्वानि मिताभृति पूजयेदु
 एवार्केः १४ धातुशः पुष्यसंभारे नाना फलममवि
 तेः कदलीसंभारचितैर्मंठपं भुविस्त्वरंगा
 मयेनोपातिस्तु वस्त्रराजविराजत पंचरंगक
 तेशुद्धमंडले भद्रसंस्तके १५ ब्रह्मादिमंडले यु
 क्तः पूजिते च मनोहर एष देवापदा युक्तां सु
 पुष्पांश्चोपयेत्ततः १६ हरिद्राचूर्णचित्तांश्च
 षट्पापलां चित्तां सोमाग्यद्रव्यसंज्ञानिया
 नित्युःस्तत्रवाचयेत् १७ १२ पं सुग्मानि दया
 नि षडशच फलानि च यक्वा न्नानि तथा दीपः

राम.

मादकापुपलङ्काः १२ याभ्यश्च पातियुक्ताभ्यो मात्रा
 युक्ताभ्य एव च पूजयित्वा भोजयित्वा वस्त्ररासरा
 तथा १२ कथोश्च कचित्तेन बधूटीवरकेन तु
 पञ्चाङ्गुलीतनेरैकेनैव द्यमोनसंयुतं १३ नववध्वा
 प्रकर्तव्यं वर्षाणां पंचकं मुदा शक्त्या साव प्रकर्तव्यं
 वध्वावपचमादि के १४ नवयं मन्मथं रक्तघटमा
 नीयसादरं लघुकैः पूजितं रक्तवस्त्रणा दद्यात्तं शुभं
 फलैः षोडशैर्वप ७ दद्यान्मात्रे चित्तं चटं मंगलागौरिकां
 दवीं हेरं बद्धं शिवेन च १५ प्रीयतां नो मदा तुष्टा
 दद्यात्स्तुतमवादि कं ३५ नववध्वा तु कुरुते श्रावण
 तं १७ पंचमाब्दचर्चा सा सुत्रे पञ्चावित्ता शुभा दी

मं. ग. री.

२

चोमुविपुलाभायंपाषुधेयैयसंज्ञितं १८ सायुगोशमा
शुभं तच्च प्राप्नुयान्नात्र संशयः श्रीपार्व० श्रीमदानंदस्य
लोशकनंदं चैवितं व्रतं १९ मंगला गौरीसंतं चकयं ज्ञातं
महामते एतदाख्या हिमवतं ज्ञातं कोतदं लं महत् २०
महा० शृणुदविषवक्ष्यामि मथैदं कथितं कलं कथि
दासीनमहादेवी द्वाविडो द्विजसत्तमः २१ विष्टशमे
तिविरव्यातो वेद वेदांगपारंगः तस्य पत्नी गुणवती
नाम्ना शीलवती शुभा २२ पुत्रीर्थं च गणेशस्य मुक्तिं
चक्रसंदादिता गणेशोपि सन्नाहं दुवाच मधुर
स्वस्वः २३ गुणवती ह्ययामेव पूजनं च कृतं शुभं
तेनाहं वदं रियाव - एवमप्युव्रतं २४ गुणवती
पुत्रीदं ह्येवमदं व गुणश्च सह संलया सुंदरं वापु

गम.
३

पापतमावयाः प्रीतिदं गुप्तं २५ गणेश० मम माग्रं च
तद्वशात्तस्य कं पलमुत्तमं ममाभ्युपताभ्यां तस्य
पायं विदं गुप्तं २६ नक्षयं च महाभाग पुत्रं सविता सु
मा इत्युक्तं तदधमाय वरं वरय मुत्तमं २७ दत्तं पुत्रं गण
शेन कथयामास सबतः भक्तो तस्यास्तदा क्लानं गवाक
धायनामिकं तः २८ गणेशस्यात्तमात्रे श्रुत्वा उति
च वदं तमः लोसा संशयव प्राप्नो व वरुध्य महीतल
२९ एकं गवायं कं दृष्ट्वा पुनः पुनरपि द्विजः श्राप्येवा
पलाय्य शुद्धं शनकं मवच ३० तदा सो विष्टराजं
प्राप्तः पाउशवापि की भविता पुत्र इत्युक्तं भीता वि
प्रागनमदं ३१ भायीय फलमादिश्य सक्षय्य
लमुत्तमं तेनेयदं नय गन भायीस्यो न वमारीत

मं. ला. गी.

कः ३३ शुभचंद्रबलेन प्रतुष्टा बल गृहगन्तिते अ
तसा स्तुतिस्ततो सुखचंद्रमुसेतदा ३३ आतकमोदि
कं चक्रं नाम चास्माकं गेहिजः गणशदत्तेन मनभुमु
दपुत्रलातनात् ३४ मातुलास्याचनस्त्ववशिववेमति
विश्रुतः वकारउत्सवंतस्य भागिनेयस्य सर्वदा ३५ वे
डापनयनचक्रेपितातस्य महात्मनः वदानध्यापयामा
मविवाहाचशिशुहिजा ३६ वकारयनेविधिनामा
त्राचवनिवारितः गणशानविभादनः शिशुषादशवा
धिकः ३७ कथाविवाह्यतामेतिवचायेकुरुमादिते
तयोश्चितययोस्त्वमस्मिन्कालेवनारदः ३८ ओ
गच्छशिशुमादायलक्षणानिपरीक्ष्य च षोडशमा

रा. ३३.

सभायं पुत्रायामहन्तः ३९ लघुत्वावातकोधुना
मापाद्यप्राच्यतेविप्रकार्येमाचवि
धामनः ४० प्रीतिर्नकार्यविप्रदं विवाहं कुरुपेकथं स
चादृशाद्यवर्षाणि व्यतीतानि शिशुस्तः ४१ प्राप्तवा
इशमवर्षनिधनंच समीपतः सर्पदंशो भवस्मान्.
शिशुः सत्यशृणुष्वमे ४२ पातिव्रत्याद्यमस्मिन् जात
पत्यशिशुस्तया शानुक्तनमहाप्यस्त्वशिशुस्तवचना
न्मम ४३ काशीगुंतिवात्तयमंगलाध्यानपस्य
रः वाराणस्याविनाथचमंगलाविप्रताशनी ४४
गोरीदृष्टाचैथिनात् दीर्घायुपुनरुप्यति मंगलागो
विपुलाच सुवाभ्यां प्रसहं तथा ४५ नमस्तु चिदि
नंदधनतप्तपुणेभविष्यति इत्युक्तांतदेधविप्र

मं. ला. री.

५

६

देवर्षिर्निरुद्धस्तथा नोदं पतीवति प्याथमा ज्ञायित्वा
श्रुतत्रयोः नारदस्य वचः श्रुत्वा ह्येषां कसमाकु
लो २७ मातुलं सहितं तन प्रपयामास कशिका मातु
लो भाविनयश्चैतागत्वा च विहरतः २८ महापु
र्यावमेत्यात्मरुका काठप्रपञ्च्य च वसति चक्र. तु बीद्यो
नगरे वप न मुदः २९ तस्मिन् नरादिनराणां लोकानां
लस्य तस्य च आप्सी द्विवाहः कन्याया तत्र ववाहि वाम
राः ५० वरश्च वरपक्षीय कृत्वा च निकटं वसन् ए
कं तं वरश्चात्राच मातुलं तु यया निशिः ५१ चिंतया
कृत्वा लवदना उवाच मधुरं वच उभाभ्यामत्र किं यातु
कुत्र वागम्यत धुना ५२ मातुलं ५३ नागिरय न सहितः
काशी प्रांतियोरुक्तः कवसातिवाक्रम ज्ञातागच्छा
वाग्रह्यहनिशं ५३ वरश्चात्र ० तस्मिन् मां प्रतं कार्यक

राम

५

१

ते व्यनिश्चितं मुह पंगप कृतयस्माकं विरवरा प्रीयते मय
दा ५४ मम भ्राता विरुपासौ धनधान्यगुणान्विता रातु
पुत्रा वरश्च विवाहार्थं ममागम ५५ राजकन्या च विप्र
दं गुणधारुपाय चरेत् चतुरागुणास्तं युक्ता च न च नं वरयि
ष्यति ५६ यथा कथां चेद्देवाद्यो वरा नृदिमता सह ५७
नो एवमदान्दृष्टां विवाहनास्ति नानृतं ५८ एतच्छास्त्र
प्रमायां च करुकार्यं वमवहि भागिन प्रस्तव्या दया
रात्रा च वाहिके विधा ५९ कृत्वा नन विधानं च प्रातः
स्य सुनिश्चितं मातुलं ० युष्माकं धर्मं कृत्यं च न यया
त्री मुदा वर विधाय नियतं कृत्यं प्रपणीय त्रगव
इति श्रुत्वा च तं सर्वनीत्वा तं द्विज बालकं ६० निशी
थ लग्न समये राजतं कुरुमंडले तस्य मंत्रं निनादि

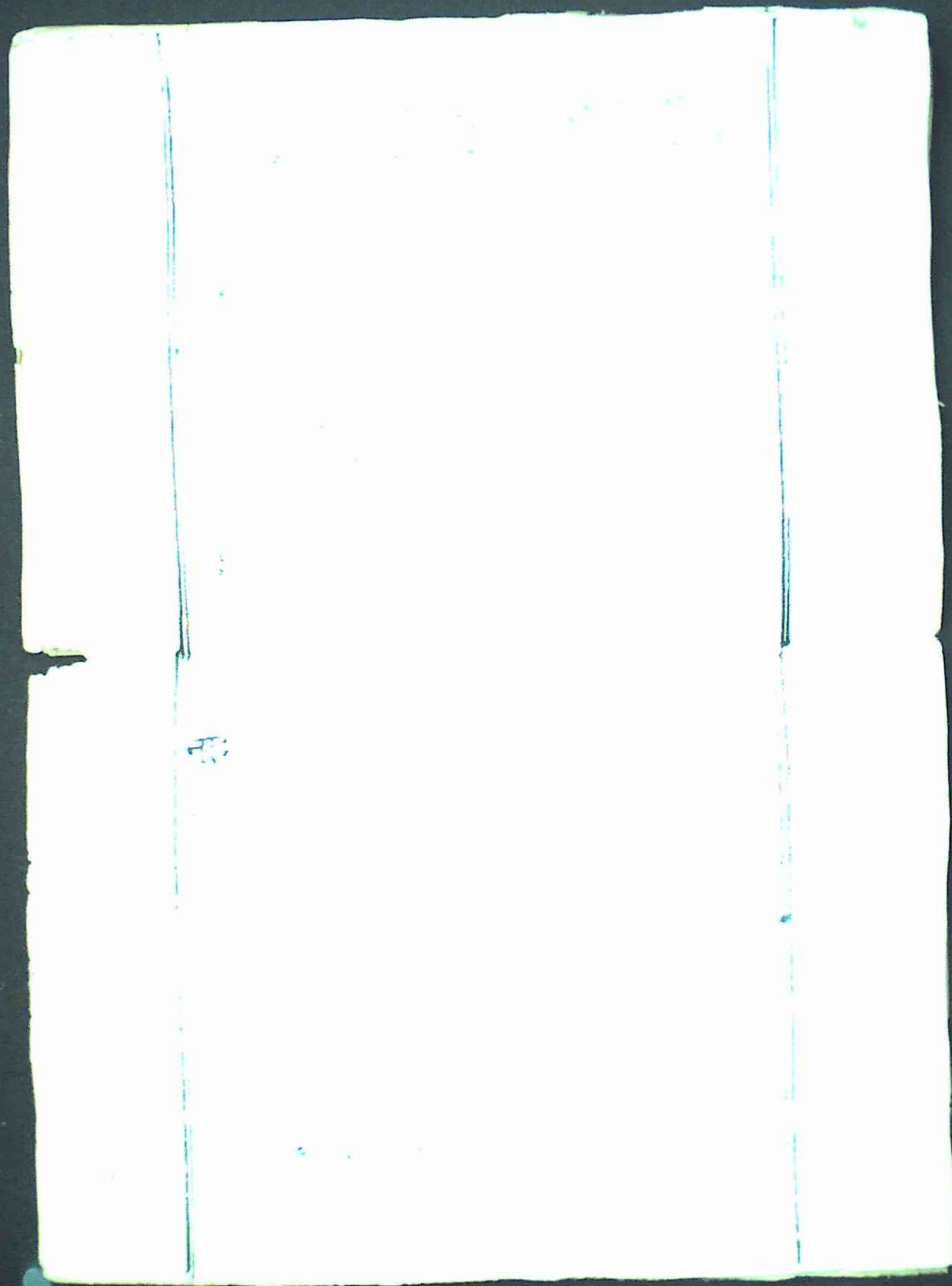
मं. ली. शी.

६

श्रविविवाहाभसमंत्रकः ५१ राजकन्याचचतुर्गलक्षणा
निषेधश्चैव शुभद्वानेतराप्रित्यामंगलावतनसगंधः
नीत्वावतगृहभुक्ष्वप्रार्थिकथौलुकान्दराकांम्य
पात्रसमानीय भुक्तवास्तवरात्रि ५२ पीत्वाचम्य
विधानेन सुप्तसोद्विज्जबालकः तन्मूर्ध्नागकसप
आविरासीद्वयंकरः ५३ तद्वास्त्वामंगलागामिशरी
पूजनभाजनं निक्षिप्यतं द्विज्जिह्वां च छेदयित्वापि
धानक ५४ हारः स एव कनकमुक्तारनसमानि
तः प्रातःकाले प्याविप्रेदं ह्युत्थाय द्विज्जबालकः ५५
अभ्यादीतिद्वयं हस्यद्व्याश्रितप्रसादतः ५६
प्रातःविधिर्विधाय शुभातुकनसमागतः ५७ ग
तासामात्रकमुक्तेः कांशप्रितिसमाहितः प्रच्यो
क्षनीर्थमासाद्य कृत्वा तत्रापितेधिकं ५८

रामः

वार्शप्रितिसमायातासधृतिवाविसंप्रुवाः विश्वेशदशैर्नच
केद्विज्जिह्वापिसमागतः ५९ कालकूपीशिशोः पदलेभो
भक्षितुमर्चितः दद्यात्स्वहस्तघातनवारिताभुजगाधिपः
६० अश्रित्यतन्महज्जातमातुकस्थशिशोस्तदा दद्यात्
श्रवर्शेनंजातं विश्वेशस्य जगदुराः मंगलायाश्च गोया
चतीर्थान्यायतनानि च मारमात्रेण सर्वोपि कृत्वादा
नानि शान्तितः ६१ ययः स्वनगरं बालमातुकनसमाग
तः पुनस्तथैव सति च त्रिद्विज्जकुमारकः ६२ विवाहो
यत्र जातो भून्नगरात्तकन्यका राजकन्यावसातत्र
कुमारद्विज्जबालकः ६३ विवाहितो शिशोः चाधमंगल
गृध्रनरताः आनीतो गजपुत्रस्तं विरुपाक्षस्वबाहुकः
६४ कस्वजानुविरुपाक्षो प्रतापेद्विज्जबालकः
प्रातर्लंकाः समायातीनाता दशसमानिवासि

मं. रीवा.

ना ७६ विवाहमिति मितं तद्विद्वद्भिर्ज्ञातं तथा
वध्वाथैव सोमनमतिनिराकृतं ७७ राज्ञापित्राच
मात्राच प्रधानपुरुषस्तथा आसन्नवचनं चोक्तं
लाजा ७८ होमोत्रयनच ७९ कृतावमपपदिकामा
वास्त्यावराभवत् एवमेति निश्चयं कृत्वा सर्वतु चव
लातदा ७९ कारागाराभिनिक्षिप्तास्तु चो धनगता
नराः अन्नसत्रं समारब्धं सन्नेत्रेनार्थिनानाम्
८० नानादेशसमायाता मार्गतश्चैव सर्वतः तेषां
वीचिनयेनैव भातुयित्वा वराधिनी ८१ तां व
लादि स्वयंदत्त्वा विषयं स्यादुतासती एवंच त
तया वक्तुं तन्ता द्दिज्ञानायको ८२ दृष्ट्वा च क
रणं चक्रं भाजनादितथा ददा प्रार्थयित्वा राज्ञे

राम.

कन्यातां वृत्तं शकुमाययो ८३ तया तत्र विनिक्षि
भुवरा मन्ता तनिश्चितं ८४ अनेन मे वमहा
थानि च तामंत्रपूवेकः ८५ ताविद्वा निप्रशस्ता
निवीटिका च गृहमम वत्तते कास्यपात्रचले ८६
कान्भीक्षिताश्च मे ८७ प्रकाश्यतनुता नूवे
मानुकेनाद्दिज्ञानमना राज्ञा वृत्तं चार्कं जातं कार
णं त्विदमुत्तमं ८८ ततसर्वे च यज्ञाते प्रता
गितमननतनु ८९ वमभातायथ प्राक्तं राज्ञा च
मायस्तमः ९० राज्ञा कन्या त्रस्ता दत्ता सत्यं
भाद्रं निवेदितं पुनर्विवाहमाहस्य विधिना
चतिपादिता तच्च मुक्तामहोज्ञा च द्दिज्ञा वा कया च

Handwritten text in the upper section of the manuscript page, consisting of several lines of script.

Handwritten text in the lower section of the manuscript page, continuing the script from the upper section.

सं. री. क. सत्सुतः गांवधूपपरिगृह्याद्यगतभोरणसंपुतः
 ८८ शची पूजनेमात्रेण मुक्तासागहमाययो
 शोचन्ते पितरो यत्र मृतोपं बाळका ध्रुवं ९०
 नारदोक्तमसत्यं च भवोदिति मुपास्मिता तौ
 मातुलसतो चोभावागत्य पितृपादयोः ९१
 वधूश्च वंदनं वक्रुरानंदं श्रुत्वा नित्यं आ
 शीर्षि रसिनं द्याधमं धिवाधाय सत्स्वरं ९२
 हर्षपुराणसंपुक्तादिज्ञानदेवानपूजयन्त
 नरदोप्यागतस्तत्र सर्वस्वशुभनाशनं ९३
 मंगलायाः प्रदासेन जातं स्तनोस्तवद्विज

सं. री. क. वधूवराभ्यां पूजाच श्रावणे पंचवषिके ९४ नौमवारेषु
 कर्त्तव्या विधिनाद्यापनेन च दीधोयुस्तस्तोसावी
 ९५ गणेशः सदृशो वरः ९५ इत्युक्ता प्रास्मिता नृकं सर्व
 च मुदिता भवन् इश्वरं पंचममंगलोगाया कुर्युर्न
 रवधूयताः ९६ ते च राज्ञ्ययुता सर्वपुत्रपौत्रधनेषु
 ता भुक्ता भोगांश्च विपुलानंतसायुज्यमाप्नुयुः ९७
 दैव्याः प्रसादात् सर्वेषु सुखिनश्च न संशयः ९८
 इति श्रीसावित्री नरपुराणमंगलगौरीव्रतक
 थानकं संपूर्णम् श्रीस्तु ४५ एम. राम. २०

